AUGUST SOMMERSTAD

SKEPTIKERENS OPPTEGNELSER

Utvalg -

Erfaringer fra den Postmoderne Virkelighet -

DET ARKAISKE FORLAG.

ISBN: 978-82-92869-70-3

Oslo, 2013.

PROLOG:

Jeg trakk papirene mine ut av skrivebordsskuffen og gjorde de siste notatene i mitt lille, men kansje likevel overbevisende, skrift om Menneskets og Tilværelsens Natur, sett fra et Skeptisk ståsted, den 10 Oktober 2012.

Da hadde jeg over flere år presset mot grensene av min egen bevissthet, men også min samtids bevissthet, men jeg følte nå at det var på tide og avslutte boken - jeg kom ikke lengre.

Som umyndiggjort og umenneskeliggjort i den sosial-sosiologiske tidsalder, hvor normaliteten ikke har noe "Over-seg", men har alt "Under-seg", lærte jeg raskt og motbevise sannheter - med humanistiske følelser - Sannheter, som ellers ikke lot seg motbevise; men disse ble snart vristet fra meg og jeg ble tildelt rollen som "Ond", når utviklingen tillot dem å være denne Sannheten - som normal.
Hvordan erkjenne Sannheten, om noe, når alt du kunne erkjenne var din egen natur og dens begrensninger og erfaringer, dens vilje og forestillinger?

Din rolle overfor andre var alt du kunne uttrykke, og for noen opplevdes denne rollen som Sannhet - i form av de motsatte behov som eget uttrykk - og for andre opplevdes denne rollen som løgn - i form av de motsatte behov som eget uttrykk - grunnet oppfylt eller uoppfylt Menneskelighet.

For er det ikke nettopp slik at våre dypeste erfaringer og egenskaper ikke evner å si noe avgjørende om virkeligheten, som uansett er så meget større enn våre erfaringer - og hvordan skal vi da møte den? - og, som mange har påpekt før meg i ulike sammenhenger, at vi kansje ikke kjenner andre utenom deres sosiale status, og kansje heller ikke vil - og at vi ikke eksisterer utenom andres reaksjoner, og kansje heller ikke kan?

For var ikke våre forestillinger om Godt og Ondt bare sosial status, personlighet, erfaringer, roller, livssituasjon og fordøyelsen av alt dette?

Dessuten lærer vi hvem og hva vi er gjennom rang, ikke gjennom Kjærlighet eller Rettferdighet - og Begrepene hos Sokrates og det Almenne hos Platon er ikke Sannheten, bare tilfeldige metoder for rangen.

Den Uoppdagede Menneskelighet hos den sosialt utstøtte, og tildelingen av en ny rolle og uttrykksform til ham, er mer verdt enn noen annen Sannhet - (et forsøk på en definisjon av Sannheten i det 21. Århundre).

Umuligheten av å løse Tilværelsens Problem, at alt du føler kan ha en motsetning som vil herske (og har bedre argumenter enn deg!) - og at dine inderligste og dypeste behov ikke blir forstått, men tolket, som annet enn en Metafysisk, Dionysisk Skeptiker - med et anstrøk av Stoisk Idealisme.

Kjærlighet, Skjønnet og Sannhet gjør ikke menneskene Gode, slik som Grekerne sa (da heller en sunn, livskraftig porsjon Realisme!) - for Godt og Ondt er ikke dine handlinger, men din sosiale status, og din sosiale status er din dialektiske nytte.

Virkeligheten kan vanskelig romme Sannheter - den rommer bare midler og funksjoner.

Idag tror vi ikke lenger på det Estetisk-Eksistensielle, men kun på Normalitetens Rutiner og Ritualer.

Og hvem vil vel i stort alvor motsi meg når jeg hevder at Ondskap oppstår - ikke av demoner eller radikalisering, men når den Rettferdighetssøkende hevder seg overfor den Gode og Rettferdige, uansett opptredelsesform: -Hva om han er slik som oss!?

For jeg begrenset min Visdom til å være en Skeptiker, men da begrenset jeg min dumhet til det også.

Sannheten er ikke en verdi - den har en verdi.

August Sommerstad

1

Godt og Ondt er Evolusjonære ledd, i form av motstridende naturer som erfarer hver sin side av saken ut av det livsstadium de er på, og uttrykker sine muligheter i en sosial sammenheng, ut av et betinget og begrenset følelsesregister.

2

Sannheten eksisterer ikke - fordi det finnes ikke språk og argumenter og uttrykke den med, og det eksisterer heller ikke reaksjoner eller personlighetstyper og forstå den med.

3

Sannheten må uttrykkes gjennom et ord du allerede har et etablert forhold til, og den må forstås gjennom en reaksjon som gjennom sin funksjon gjør deg overlegen.

4

Skeptikerens motto: Livet er hat, og kjærlighet er metoden.

5

Verden er rang, og likhet er metoden.

6

Det at vi velger selv mellom Gode og Onde handlinger, tar ikke høyde for at tvil, opprør, utvikling, kreativitet ligger i "Ondskaps" begrepet, og det tar heller ikke høyde for at vi ikke alltid velger ut av fri vilje, men tvinges inn i en sosial rolle og en samfunnsmessig funksjon :
dette er "Fri-tanke" beviset mot "Fri-vilje" beviset.

7

Motsetninger som Lys og Mørke, varmt og kaldt, søtt og surt er vår måte og være avanserte livsformer på (med disse begrepenes innebygde utviklingspotensiale) -
dette er "Avansert-Livsform" beviset mot "Fri-Vilje" beviset.

8

Om Gud var fullkommen, ikke bare som begrep, men også som vesen, ville han ikke kunne avføde Satanistens bunnløse mørke, eller fanatikerens misbruk:
dette er "Fullkommenhets" beviset mot "Fri-vilje" beviset.

9

Gud skapte livet - djevelen oppfant filosofien, kunsten og musikken for å definere det.

10

Djevelen stiller ikke som betingelse at du må ha gjort noe galt for å få hans kjærlighet.

11

Djevelen er Kunstneren som ikke hadde noen storby og dra til for å realisere seg selv.

12

Djevelen er taperen som ikke hadde evner til å motbevise det man sa om ham.

13

Gud elsker oss, men undertrykker oss - Djevelen, påstås det, sprer ild, vold og fordervelse: egentlig har menneskene ingen å vende seg til.

14

Lyset, Gud i våre liv, er en rest av det opprinnelige, blendende lyset i Skapelsen: skulle vi ikke blendes, men være handledyktige, måtte det Gode i oss, Lyset, svekkes.

15

Gud Fader kan like gjerne forsvare de svake som å undertrykke dem - Gud er et Verdinøytralt begrep.

16

Djevelen er en sannhet som ingen kan tro på, fordi han mangler alle Sannheters viktigste bestanddel: lydigheten.

17

Djevelen tror ikke på andre enn seg selv - derfor kan ikke Mennesket tro på Ham i fullt alvor: for de kan kun tro der de kan underkaste seg.

18

Sannhet er en begrenset og betinget personlighet.

19

Sannheten eksisterer bare som en begrnset naturs reaksjon på noe, ikke som filosof eller teolog, men som rolle og funksjon.

20

Moral for meg er å hugge kobber ut av fjellene.

21

Om jeg skal falle ned på kne og tilbe Gud, så skal fjellene dryppe av most.

22

Sahnhetens grunnlag var at en ikke skulle tenke selv, og ikke være fri - og dermed kunne vi på et visst punkt ikke tro på sannheten mer.

23

Sannheten er i organiseringen av den, men alle sannheter lengter etter å bli det som motbeviser dem: et maktforhold.

24

Mennesket har kun rom for begrensede erfaringer, og derfor kan intet moralsystem være fullt ut rettferdig.

25

Et moralsystem er analysen og fordøyelsen av erfaringer i virkeligheten - et menneske erfarer ikke alt, det må velge ut visse behov og følelser - derfor er Jesus og Muhammeds religioner ulike.

26

Biologiske begrensninger er kilden til konflikten mellom Godt og Ondt - kan man handle som noe annet enn sin tildelte rolle?

27

Om Gud og Satan kunne erfare det samme, istedetfor å erfare hverandre, da faller vår sivilisasjon i grus.

28

Vår sivilisasjons store paradoks er at både overgriper og offer tror på den samme Gud.

29

Nestekjærlighet ble på et visst tidspunkt en bedre egnet metode for å få den rangerte til å holde seg på sin plass i hakkeordenen - ikke hat.

30

Verden må likevel gå fremover, selv om det etablerte samfunn har alle de riktige argumentene.

31

Desverre for menneskenes fremgang er egoisme en beslektet følelse med moral.

32

Moral - det er i praksis det menneske som ikke tåler å bli ydmyket og som derfor må herske, men som ikke er samvittighetsløs nok til å gjøre det gjennom vold, eller samvittighetsfull nok til å innrømme skyld.

33

På bygdene forventes det ikke at man respekterer mennesker, der forventes det at man respekterer pensjonister.

34

Nå må man kunne håndtere store mengder informasjon for å bli sett på som normal, det holder ikke lenger bare å spre folkesnakk på bygda.

35

Religion er like mye avhengig av millitærmakt og skittent, politisk spill som forestillingen om "Menneskets ukrenkelige verdighet".

36

Godt er den best egnede måten og definere Godt og Ondt på.

37

Ondskap er en reaksjon mot noe, en rettferdighetssøken, en måte og hevde seg på, en bønn om å bli sett, en rolle man aldri kom ut av.

38

Sosial rang ut av evner, medmenneskelighet eller fordommer - det er grunnlaget for det egentlige moralske spørsmål.

39

Noen mennesker har en sterk tro, andre har erfaringer og egenskaper, og andre igjen har reaksjoner - dette er menneskenes sosiale rangstige.

40

Det egentlige spørsmål er likevel hva som er mest virkelig på Dommedag overfor Gud: mine handlinger, mine egenskaper, eller min natur? Eller kansje min sosiale status?

41

For den Gode og Rettferdige er Forbryteren, Opprøreren og Overgrepsofferet alle Ondskap, de er samm fenomen.

42

Gud er at Lammet slaktes ut av Rasjonalitet, Satan er at Lammet slaktes ut av Irrasjonalitet.

43

Gud er lidelse som vil makt, ut av kjærlighet, og Satan er lidelse som vil frihet, ut av vold.

44

Lengselen etter selvrespekt er det som overbeviser den onde om at han har rett.

45

Ondskap - som erfaringer som beviser Godhet, men som bruker frigjør-elsesmetoder som beviser Ondskap - det er "Ondskapens Paradoks".

46

Alt som er ufullkomment (Mennekset), søker mot det som er fullkommen-t (Gud, moral, familie, kjærlighet) - men gjennom det ufullkomne: (Vold, hat, sjalusi, sladder, smålighet, fordommer, eiendomsdrift), fordi det ufullkomne ikke unner seg selv det fullkomne som det det er.

47

Var det i det hele tatt mulig og hevde seg selv uten å fremstå som Ond for dem.

48

Også den Gode er avhengig av rang og det å kunne utøve makt.

49

Egentlig kjenner vi bare andre gjennom de følelser vi påfører dem.

50

Egentlig kjenner vi bare våre reaksjoner på den andre.

51

Lykke - som en venn du slipper å kjekle smålig med om hva og hvem du er.

52

Lykke - som å ikke være en betinget og beggrenset reaksjon andre påfører deg.

53

Den Moralske og den Umoralske reagerer i forhold til hverandre - de vekker noe i hverandre som dekker hverandres behov, som to som har et naturlig forhold, som Rovdyr og Byttedyr.

54

Det egentlige skillet går ikke mellom Gode og Onde handlinger, men mellom sterke og svake naturer.

55

Gud er et positivt, rasjonelt og samfunnsopprettholdende begrep som knyttes opp mot undertrykkelse - Satan er et negativt, irrasjonelt og samfunnsnedbrytende begrep som knyttes opp mit frihet.

56

Ondskap, kan man kansje tenke seg, som at andre måter og hevde seg på overfor kjærligheten ikke finnes.

57

Om du snakker deres språk får du ikke uttrykket dine meninger, men gjør du ikke det, blir du heller ikke tatt på alvor.

58

Den som får et navn eksisterer bare gjennom navngiveren - men hos menneskene er evnen til språk biologisk knyttet opp mot en sterk natur.

59

Jeg oppdaget raskt at mine erfaringer eksisterte i språket, kun som stempel, skjellsord, parodi - som bortforklaring.

60

Du er ikke helt fri før du kan uttrykke virkeligheten med dine egne ord.

61

Jeg erfarte raskt at det ikke eksisterte noe språk som kunne uttrykke eller rettferdiggjøre mine følelser.

62

Språket er konstruert slik at folkeskolelæreren skal vinne diskusjonen og ydmyke den late, stolte guttungen som blir tilsnakket - og med det forbereder de folkemord.

63

Hvorfor skal jeg skamme meg over å være fordomsfull, når språket og den tildelte sosiale rollen jeg ikke kom meg ut av, ikke tillot meg og være noe annet?

64

De språklige begreper de bruker mot meg skal visst ha en så snever mulighet for meg og slå tilbake med som mulig - jeg skal i det hele tatt ikke kunne hevde og definere meg selv innenfor de argumenter de bruker mot meg, de skal ikke vekke noe annet i meg enn passiv lydighet, deres argumenter er ikke fullendte før jeg er fullstendig handlingslammet og gir opp, ikke har noe psykisk spillerom, ikke har følelser som avføder reaksjoner - det er ekstremisme, det!

65

Min største frykt er at de en dag skal ha et ord som dekker alt: at de har et ord for hvert enkelt fenomen som de er imot, hvor alt er satt i rette skikk uten å forveksles med noe annet, hvor ordet de bruker ikke har en skjult agenda eller velmente intensjoner, ikke vekker følelsen av å være dårlig behandlet i oss, ikke fremstår som hyklerisk eller grumsete - et ord hvor følelsesprosessen er brakt til sin avslutning og ikke gir rom for skjulte, uforløste krefter; for om du ikke klarer å bli sint, har du brukt hele din types register og oppfylt dens følelsesmessige potensiale: utviklingen er over, og vi er fremdeles undertrykket - frykt Ordet!

66

Beviset lå i den ukontrollerte aggresjonen jeg møtte da jeg skapte min egen rangorden.

67

Den sanneste definisjonen på Fascisme er den som oppretter sin egen rangorden.

68

Den egentlige frelse som det å være istand til å handle.

69

Ondskapen er aggresjonen over at vi er skapt av noe, og inn i noe, som vi alltid må stå i forhold til, at vi ikke er noe i seg selv - den grusomme erkjennelsen av at våre følelser og erfaringer som driver oss mot Rettferdigheten er et resultat av noe - som ikke tillot oss å være på noen annen måte.

70

Når jeg som 34-åring gjorde opp status over livet mitt, la jeg merke til at mitt forhold til andre aldri hadde vært basert på min lykke, eller at jeg ble sett for den jeg var - men likevel var det ingen som syntes synd på meg, eller lot være å elske meg.

71

Sagt mot Mani: både det Gode og det Ondes opprinnelse er rang.

72

For var det ikke nettopp alltid slik at menneskene bare evnet å unne hverandre frihet gjennm sosial status og penger.

73

Ufullendt:
vi forstår ikke andre, og vi forstår ikke oss selv - alt vi egentlig kan gjøre er å oppleve vår tildelte rolles plass i rangordenen -

74

Ufullendt:
De temmer og Dualiserer oss, de navngir og forklarer oss, ingenting er hellig for dem og de vet ikke engang hvem vi er; de Korsfester og kjeppjager våre profeter, og så vil de gjøre oss til vinnere eller tapere gjennom Jentenes seksualitet -

75

Ufullendt:
Vi vet ikke hvem vi er, vi dør uten å finne det ut, vi er skyggebilder, vi eksisterer knapt; vi eksisterer kun gjennom det vi er i fellesskap med andre, eller det andre mener at vi er - våre erfaringer driver oss, men betyr så uendelig lite, alt vi er, er vår kultur, rase, klasse, kjønn, aldersgruppe, og de er kategoriserte, statusgitte og navngitte, som noe som kan bekjempes - og vårt inderlige behov for rettferdighet møtes med "Forklaringer", og vår lengsel etter å være noe fordi vi ikke tas på alvor, stoppes med tungt, høytidlig alvor - bekymringer over oss;
mennesker på gamle bilder i bondebryllupper danser og ler, og de virker lykkelige -
(livets sorger og gleder som sannere enn godt og ondt) -

76

Den slu feigheten i å akseptere Individet som en del av at større fellesskap, for å få bukt med Individualismen.

77

Erfaringer, egenskaper, muligheter, sammenhenger.

78

Naturer, sosial status, tildelte eller tilkjempede roller, livsstad-ier - erfaringer og sammenhenger, det er alt!

79

De sterke, moralske rovdyrnaturene blir herre over seg selv - gjennom å bli herre over tingene - hvilket tankekors!

80

Moralbegrepene er kun et middel for dem til å skape å opprettholde en sosial rangorden, og Ondskapen - Djevelen, det er han som forsøker å unnslippe rangordenen, ham dømmer de til den varmeste plass i Helvete. Faktisk kunne man si at de Gode ikke har noen moral den er kun et middel til å skape rang - men Dejevelen han har den egentlige moralen, og med den forsøker han å "Bli likeverdig" - og er ulydig mot Gud og lokker menneskene til fall.

81

Det er forskjellige typer intelligens, det er forskjellige måter og lære på, meningen med det hele er forskjellig fra det ene livsstadie til et annet; vi visste så lite - og så våget man og snakke om en evig moral!

82

Der jeg føler at jeg har rett vil det alltid finnes en opposisjon, uansett hvilke erfaringer som ligger til grunn.

83

Man kan relatvisere Godt og Ondt, eller man kan bekrefte det; moral kan være fortrengte behov og umoral kan være fortrengte behov - de er beslektet i mangt - alt kan være alt: det hele er uansett så mye mer komplisert enn bygdesnakk om løsaktige jentunger og ungdommer som drikker seg fulle.

84

Tilslutt er hatet bare et problem du selv må slit med: det har ikke noe med den andre å gjøre og det vekker ingenting i ham - det snur seg mot deg selv.

85

Å alltid kunne handle, som om du visste hvem og hva du var, og ingen kunne hindre deg og at det ikke innebar noen fare.

86

Vi er fanger i følelsenes vold, mediene frestiller saken skjevt (om de i det hele tatt gjør det), samfunnsrollene rommer ikke menneskenaturens kompleksitet, våre moralbegrepers relativtet - og så taler Herr Hitler om den Tyske ungdom på torget i aften!.

87

Det slo meg plutselig: staten, familien, foreldrene, vennene, bygda - alle har mer å si for hvem jeg er, enn meg selv (og hvor mange situasjoner fantes det egentlig der jeg eide og styrte meg selv helt og fullt?) - det var mer av dem i meg, enn meg selv - og oppi alt dette ble jeg utsatt for hykleri, lokale fordommer, behov for å ydmyke (jenta jeg var avstandsforelsket i glapp mellom fingrene på meg) - og så kom den millitære innkallingsordren!.

88

Vi får aldri uttrykket alt vi er, og det vi får uttrykket blir ofte misforstått - og så dras vi inn i dommedagssekter fordi vi ikke var trygge nok på oss selv: og vår skjebne er forseglet i mediene - du er nå det monsteret alle ser, intet mer - og så skal en jury av mine såkalte likemenn sitte der og dømme meg!.

89

Virkeligheten er for komplisert til å forstå med vanlige menneskers følelser og erfaringer, og religionene vi dras mot forenkler alt, det er vanskelig og vite hvem du er når begge sider i en sak har like gode argumenter - og så taler Herr Hitler om arbeidsledighet på torget ikveld!.

90

Den som vil herske over Menneskene og alt levende gjennom Godt og Ondt kan ikke samtidig usyrede rosinkaker av fint mel, og hylle livet som en fest og en vei -
for livet vil for ham eller henne inneholde frigjørende krefter; krefter som ikke behøver ditt Godt og Ondt, som ikke står i forhold til deg, som finner en annen løsning - som har tenkt lengre.

91

Om vi skulle skille mellom Godt og Ondt kunne vi kansje funnet et bedre utgangspunkt enn Presten og den gravide Kvinnen som dør alene og utslitt på Fattighuset uten giftering?

92

Ikke vår Moral, men det vi unner andre, viser vår Sanne Karakter.

93

Gud skapte Satan - slik at hevnen på samfunnet, og ikke Samfunnet selv skulle være det Onde, det man vil vekk fra: Gud trengte Dualismen, dette forminsker Guds allmakt, eller hva, mine venner?

94

Historisk har moralen alltid hatt de beste argumentene, og historisk har moralen alltid tatt feil.

95

Ondskap er en Irrasjonell lengsel etter en frihet den Onde aldri kan oppnå.

96

Religion - som å komplisere og intellektualisere dine svakheter, ja - rent ut sagt høytidliggjøre dem.

97

Om du som barn vokser opp blant hyklere eller rasister avgjør om du som voksen hater Gode eller Onde mennesker.

98

Og var ikke din moral bare et forsøk på å rasjonalisere og rettferdiggjøre dine tanker om meg? - Tanker som var høyst private og egentlig avslørte mer om deg selv.

99

For enkelte vil dyd aldri føles så tilfredsstillende som suksess som fullstendig ydmyker den andre og fratar ham alt håp - kansje kan man til og med kombinere de to?

100

Om forestillingen om Gud Fader som en gammel, hvit mann med skjegg var feilaktig, så var vel forestillingen om at Gud var et Moralsk fenomen også like feilaktig?

101

Det er lettere og erkjenne at Mennesket har Religiøse behov når det er Kommunistene som undertrykker dem.

102

Den religiøse Tyrannen tar nå "Kvinnenes Rettigheter" opp i sin undertrykkelse av andre uten engang å nevne det - han behøver ikke lengre feminismen og sosialismen.

103

Verden kan bare gå fremover når personlighetstyper som ikke har en "Forklaring" trer inn på arenaen.

104

Nøkkelen til å forstå Godt eller Ondt er ikke "Fornuft" eller "Uforn-uft" eller lignende Dualistiske begrepspar - men at noen vil gjøre seg selv til Utgangspunkt (Og selv beholde alle de Positive, aktive følelsene), og gjøre andre til Reaksjon (Og aktivisere alle de Negative, passive følelsene), ved å gi navn til tingene, for å gjøre det mulig og forholde seg til dem (fordi den Normale bare kan forholde seg med seg selv som overlegen og andre som underlegen - for "Virkeligheten " er ikke Dualistisk - "Rovdyrenes måte og forholde seg til andre på, den er Dualistisk! : vi er ikke det): og ved å gi navn til tingene fremkaller den aktive kontrollfølelser som skam og skyld i den andre, slik at de står i forhold til deg - for å slik lede seg selv for å slippe og ydmykes ved å underkaste seg andre"

105

Den moralske spissborger kommer gjerne bort til og kjefter på ungdommer som kysser på gaten, fordi for ham er grensene moralske, og ikke personlige.

106

Den ene handler - som type, den andre reagerer på det i selvforsvar - den første reagerer på det igjen, nå som en verdi - (dette er "Dualismens hemmelighet")"

107

For å fullende fortolknings-sirkelen: de fleste mennesker har en "Ståsteds-moral" istedetfor en "Ta-av-seg-brillene-moral", der de ikke forstår innoverkommende informasjon, men kun forstår gjennom utovergående handling, og hvor de kun kan tenke bekreftende om andre og seg selv.

108

Den ene handler, den andre blir handlet imot - godt og ondt er underordnet, Dualismen er en metode for å kunne handle : det er alt!

109

Betingede og begrensede forholdelser, strukturer, tilknyttelser, rekkefølger, kategorier og overganger: kvalitet og kvantitet - er de egentlige forutsetninger for den Moralske Bevissthet, ikke Godt og Ondt, og de inneholder de betingelser under hvilke tingene kan bli gjenstand for vår erfaring og erkjennelse, som i den Empiriske verden mellom fødsel og død, bare ufullkomment kan oppfylles.

110

Du skal snart dø, og ennå holder du ikke det og handle riktig for den eneste for for Visdom, men bekjemper Synd, LIvstørsten eller Unormaliteten - når du vet, bak alle agendaene (hvis grunnlag kunne vært så meget større enn "Reprentasjon"), at den eneste form for Visdom er å se andre slik de ser seg selv, om det finnes et selv, utenom alle våre gjerrige små behov, som andre lettere enn oss selv gjennomskuer? - Godt og Ondt - som at våre "Gjennomskuede selv" forholder seg til den andres "Egentlige selv", og motsatt; dette er det jeg vil kalle "Speil-paradokset".

111

Interessen for sosiale og politiske spørsmål fra 1930-årene er helt borte, og Livsgleden fra Epikurs Gudløse, Materialistiske Hage er gått tapt i kampen mellom det Gamle og Det nye (som skyldes at hverken det Gamle og Det Nye er fullt ut ferdig formede personligheter) - igjen sitter vi med Psykiatrien som har erstattet Troen på Godt og Ondt med Troen på det Normale og Unormale, som lærer oss kun å fungere normalt innenfor hverdagens rammer, undertrykke sitt Menneskelige potensiale i rutiner og ritualer; til og med de undertrykkede Psykiatriske pasientene ler rått og sarkastisk av Satanistenes Individualitet og Livsglede: vi er normale mennesker som tenker fornuftig i jakten på sosial status (og den som kun tenker på sosial status er Gjerrig og vil ikke dele) - og vi har rettigheter; tror du virkelig at noe så enkelt som livsglede har noen plass oppi alt dette?!

112

Jeg var ikke mest sint over at Antikkens edle karakter og stolte Livsapetitt hadde blitt tatt ifra oss gjennom Religionenes "Moralisering" av menneskets selvforståelse (det spør "Hva er moralsk" Istedetfor "hva er riktig og rettferdig")m men jeg var sint over det vi hadde fått som erstatning: Normalitet, Fornuftstenkning, Sosial status, og Rettigheter, innenfor en ramme av hverdagslige rutiner og ritualer, hvor det å stille kritiske spørsmål gjennom filosofi var utdatert og frarøvet oss gjennom fagvitenskapene og deres statistiske underkuing av vanlige menneskers tanker og følelser - (det kritiske spørsmål må idag "Representere" noen) - det Moderne Menneske i Vesten er ikke fri gjennom disse konseptene, vi er direkte ufrie - fanger av vår egen historiske gjørme.

113

Den Gudløse livsnytelsen i Epikurs Have er et problem for mange, inkludert presten på det lokale biblioteket (det sa han selv mens hanskuffet og frustrert bladde opp i boken), fordi den ikke har et klart fiendebillede - annet enn sulten, tørsten, søvnløsheten; den rommer ingen klar og enkel Dualisme som dømmer til helvete for å ha forbrutt seg mo tidsbetonte og lokale fordommer, den taler til dine mest primitive og krigerske sider, den tvinger deg ikke til å skamme deg over det du er, bedriver ikke sosial kontroll, tildeler deg ikke en rolle: den tilbyr ingen maktstruktur som appellerer til bestemte mennesketyper - hvordan skal man egentlig kunne forventes å forholde seg til noe slikt?

114

Sosiale fordommer og sosial kontroll er idag det høyeste gode, ikke livsnytelsen i Epikurs Have, fri fra frykt og overtro : vi har fått moralske og ikke Estetiske behov.

115

Feilen med Epikur var at han ikke så ut til å forstå at Mennesket heller vil kjempe, misunne, sladre, hykle enn å nyte eller rett og slett vise gode karakteregenskaper uten noen Himmelsk sjekk - kansje er Ondskapens opprinnelse delvis i at nytelsen ikke kan oppleves med god samvittighet slik det å torturere og pine andre i selvrettferdighet kan?

116

Sosial status idag er viktigere enn livsnytelse.

117

Kristendommen står ikke lenger for moral, men for verdier: og verdier er ikke lokale og simple - er vi ved veis ende?

118

Godhetens opprinnelse ligger kansje i at Menneskets Bevissthet ikke godtok lidelsen Rovdyr skapte som noe naturlig - den skapte begrepene Godt og Ondt for å slå tilbake med?

119

Hvorfor var de avhengige av å dømme oss til Helvete for å selv kunne belønnes med Himmelen? Fordi de ikke klarte å unne seg det med god samvittighet om de ikke underkastet seg noe.

120

Hvorfor skal -ONdskapens Banalitet!, i form av den Byråkratiske kontorrotten bevises gjennom styrke og vold (Nasjonalisme), når den først skulle bevises, og ikke gjennom medlidenhet (Psykiatri, Kristendom)?

121

Helvete - det er der den ender opp den rettferdighetstørst som det ikke finnes noe utløp eller uttrykk for.

122

Begrensningene i reaksjonsmønsterets språk, typer og roller mellom oss til å romme og uttrykke Sannheter.

123

Det var akkurat som om de høytidliggjorde sine fordommer ved å snakke om "Sinnsykdom" og forsket på det istedetfor å bare - tro; hvem vet, kansje var psykiatrien bare en høutidliggjort og byråkratisert fordom, en nå ikke kunne overvinne fordi dens grunnlag var - fakta?

124

Først når jeg slo tilbake begynte de å prate om Rett og Galt.

125

Hverken den Gode eller den Onde skammer seg over å søke makt, over å herske, ha autoritet, ydmyke oss offentlig - de legger begge livene våre i grus: hvordan skille mellom dem?

126

De som kom løpende med fakler og stokker om natten kjente ikke igjen den skyldige av Presten og Heksen, fordi Heksen hadde den svulmende blodåren som tydelig avslørte det anstrengende i det å være Ond.

127

Hvorfor er den Ondes Ondskap verre og mer egentlig enn den Godes Ondskap? - svaret kan kansje antyde og avsløre noe av spørsmålet om Ondskapens problem, dens opprinnelse?

128

Ondskap - som det fullstendig uforståelige i at den svakere natur forsøker å hevde seg overfor den sterke.

129

Den Ondes Ondskap er ofte Rettferdighetstørst eller skeptisisme, mens den Godes Ondskap er et spørsmål om rang, om å holde andre der de hører hjemme.

130

Moralbegrepene - var ikke det bare et middel for å sikre at andre i omgivelsene rundt deg oppfattes slik du selv vil oppfattes? - og gjøre andre til en "Rolle og funksjon"?

131

De Gode kreftene i Historien er maktmennesket (Plantasjeeieren, psykologen, læreren) fordi deres biologi er slik at de klarer å gjøre deres indre og ytre verden til den samme: - Slaven, Kvinnen og Arbeideren "Eksisterer og Defineres" i den annens ytre handling - de har et indre liv, men mangler et ytre.

132

Mange Kristne mener at det planmessige i Naturen beviser Guds eksistens, men er mer tvilende til at det Grusomme i Naturen beviser Djevelens eksistens - eller kansje ser de ikke det grusomme?

133

Virkeligheten er for komplisert til å forstås med våre Dualistiske begreper, men samtidig kan den bare eksistere gjennom et begrep.

134

Når debatten nådde et visst nivå begynte de og inkludere motstanderens motargument overfor dem i sin egen argumentasjon; (Kristen Selv-realisering).

135

Når jeg hørte om Daniel Kanemanns teorier om Sjabloner og Heuristikk, så slo det meg at de først tar en følelse, en mening eller en tanke alvorlig, når den gir status, og bekrefter noe i dem selv - at opphavspersonens "Opphøydhet" beviser teorien.

136

Den Religiøse har et naturlig sinne og en naturlig aggresjon som han grunnet dårlig samvittighet bare kan uttrykke gjennom Kjærlighet og menneskeverd; den onde har ingen samvittighet - derfor bruker han vold; det vi behøver nå er å komme hinsides Godt og Ondt, det vil si og fullkommenhetsgjøre, oppgjøre og forene typene.

137

Den Onde, kan man ofte si, er Ond, fordi hans samvittighet latterliggjøres, marginaliseres og fortrenges av den Godes Samvittighetsom egentlig er dårlig samvittighet over sin Sterke Hersker natur, men som renses av -Kjærlighet! -

og denne falske, Gode Samvittigheten hindrer den Onde i å få utløp for sin faktisk Gode Samvittighet : han radikaliseres, og blir Ond; rollene stivner, og Dualismen oppstår - de får egenskaper; Det Godes og Det Ondes egenskaper og Erfaringer er beskrevet, deres eksistens er uimotsigelig og uforanderlig - det er slik det er!

138

Vi opplever samtiden Moralsk - (de ulike gruppenes sosiale status), og vi opplever fortiden realistisk - (de ulike gruppenes handlinger).

139

Døm meg ikke etter min Moral, men etter min Rettferdighet!

140

Imperialisme og raseblanding er de to faktorer som tilsammen har gjort Europeere til en suksess - de to tingene som hver for seg motbeviser Fascisme og Kommunisme; videre kan det nevnes Øl, flesk og det at vi var uomskåret som gjorde oss umoralske nok til å våge en modernitet og en opplysningstid - Jødene i Europa var Kulturelt omskåret, preget av den virkelighet de orienterte seg i.

141

Forskningen sier at vi ikke kan forutsi hvem som vil handle Godt, likevel er hele vår sosiale rangordning basert på nettopp det; hvem som er Gode og hvem som er Onde - hvor har de så erhvervet denne statusen? forskningen sier også at det ikke handler så mye om egenskaper ved personen, men om Tid og Sted og den situasjonen de står midt oppe i; spiller den Kristne Nestekjærlighet inn i det hele tatt? Er den ikke et unntak, og ikke engang et hederlig et? Om vi ikke kan forutsi hvem som vil handle Godt, og det heller ikke handler om egenskaper, hvordan kan vi rettferdiggjøre vårt moralitetsstyrte og normalitetsstyrte samfunn? : Kansje må vi innrømme at det ikke er Godhet, men konkurranse som er grunnlaget for vårt samfunn?

142

Den som vurderer, underkaster seg ikke.

143

Det er ikke lenger moraliteten, men normaliteten som er samfunnets underliggende struktur - og det er ikke kategorien du tilhører, men egenskapene du har, som avgjør om du er normal eller ikke, noe som er paradoksalt fordi man kan forskjellsbehandle noen ut av deres egenskaper, men ikke ut av Bevissthet - ettersom alle har det.

144

Medlidenhet med de svake var noe man i gamle dager måtte gi dem - og bygge et helt moralsystem rundt, fordi man ikke hadde det Politiske grunnlaget for å hjelpe dem ut av uføret.

145

Idag hater man myten om den fattige og sultende romantiske kunstneren (Kunst skal være noe forfinet begått av Champagnedrikkende kjennere, ikke noe rablet ned på konvolutter og servietter i fylla av galninger), og dette gjør man mer enn noengang; i vårt Anti-Rasistiske, normalitetsstyrte utdannelsessamfunn basert på sosiale roller og hverdagslige rammer, hater man intenst tanken på at noen, det vil si, den sosiale taperen har en måte og unnslippe den rolle og skjebne andre har plassert ham inn i - den romantiske kunstnermyten er død, fordi taperne ikke fortjener en talerstol!

146

Ofte er det vanskelig og argumentere mot undertrykkere og overgripere fordi argumentene ikke kan uttrykkes med ord: (man kan ikke si at Jesus var Paranoid, eller at Anti-Rasistene er ekstreme, etc).

147

Du reagerer på meg og handler mot meg; jeg reagerer på deg og handler mot deg - vi blir aldri egentlige, aldri nøytrale; vi blir aldri frie.

148

Om den Religiøse med stor selvfølgelighet ikke lenger frykter Psykologien (kansje fordi han har begynt å gjøre opp følelsene sine og ikke lenger er så styrt av impulser og instinkter?), men istedetfor utdanner seg til psykolog, så vet han rasjonelt med vitenskapens hjelp at Satanistene, Kommunistene og Opplysningstidens menn, tok feil - han behøver ikke lenger grumsete og hemmelige underjordiske begjær for å vise det! Ikke Gud, men Rasjonaliteten min har sagt det!

149

"Guds Kjærlighet" er et våpen - ikke for en verdikamp mellom Godt og Ondt, men for å få det svake, Umoralske Byttedyret til å lytte til deg og fascineres istedetfor å risikere at det stikker av når du jakter.

150

For det var gjennom andres makt over meg, og ikke bare gjennom mine egne jordiske begjær - som ga dem retten til å gjøre det de gjorde, at jeg led ondt.

151

Om andres umoral angikk dem, så var vel ikke tanken på at andres lidelse angikk dem noe merkeligere?

152

Hitler lyver - fordi han ikke vil underkaste seg lenger.

153

Man forlanger ikke lydighet av det man elsker.

154

En potent mann er like nødvendig som en moralsk mann - slik er verdens urettferdige gang.

155

Den Religiøse som Psykolog: han tror ikke lenger på Gud, han støtter seg på ham. Semantikk er minst like viktig i utformelsen av Religionene som dogmer. Kansje er hele den foreløbige religionshistorien en feil, grunnet at den reiligiøse var en irrasjonell type som nærmet seg Gud Irrasjonelt?

156

Feilen de gjorde var å regne kategorien du tilhørte (Homofil, skilt, tyv) som syndig, og ikke de dårlige karakteregenskapene (Hykleri, misunnelse, fordommer, sladder) - og der stiller vanlige mennesker enda dårligere enn andre: det er det vi kan kalle "Pilen-som-bommer-på-målet" paradokset: at den moralske umoralske sider ikke treffer den umoralskes moralskes sider: de elementene som kunne snudd opp ned på hele fundamentet settes aldri opp mot hverandre.

157

Ikke bare den skjeggete, skitne overfallsmannen, men også den gode og rettferdige har et hemmelig, underjordisk begjær etter å krenke og ydmyke den frie, ville fjellblomst -
likevel får den Gode og Rettferdige sin status som God, fra å bekjempe både fjellblomsten og overfallsmannen - som det samme!
"Dette er MOralens og Umoralens" paradoks.

158

Språket gjenspeiler kun sosial status, og hindrer oss derfor i å kommunisere uten andre metoder enn ideene (ord, argumenter, begreper, følelser, hersketeknikker, å få siste ordet) - og ideer vil av natur betvinge den andre; overbevise, forandre, stemple - rent ut sagt umyndiggjøre og umenneskeliggjøre andre som bablende, illeluktende sosiale og psykiatriske tilfeller.

159

Forsøk på et Immoralsk Güdsbevis:
Ettersom Historien viser oss at Moral kan være naturstridig (Undertrykkelse av slaver, jvinner og arbeidere), og det er vanskelig og rettferdiggjøre det gjennom Evolusjonen hvor de sterke styrer og de slett ikke er naturstridige - da må Gud finnes for å bevise de svakes rett gjennom hans storhet som mennesket har en del av gjennom å være skapt i Hans Billede, at Friedrich Nietzsches over hundre år gamle forestilling om at moral, som fokuset på det hinsidige, var naturstridig : (dette er det "Immoralistiske Gudsbevis").

160

Nåtidens kunstnere sier ikke fortvilet at de ikke vil dø på et sanatorium som fortidens kunstnere ofte gjorde, kansje fordi deres av-romantiserte innstilling gjør at de heller vil være friske enn - frie?

161

Det at de "Felles verdiene" har gjort at vi ikke lenger trenger mesterverket til den unge kunstneren som bærer en generasjons drømmer inne i seg, gjør sitt til at man idag beskylder de talentløse geni-personlighetene for å "Ha et Ego".

162

For å komplisere bildet: lengselen etter Opphavet er det Ondes opprinnelse, og lengselen etter å definere og slik kontrollere opphavet og gjennom det kontrollere alle som forholder seg til det, er det Godes opprinnelse.

163

Den begrensede Identitet med alle sine forløsningsdrifter som kollektivet påfører oss er opprinnelsen til Ondskapen.

164

Ondskapens Opprinnelse, tenkt som at vi bare tåler å se hverandre som en tildelt rolle med en sosial status - om vi ser hverandres egenskaper skammer vi oss over våre fordommer, vi skammer oss over våre manglende "Nytte og Middel" i den andre; vi trenger ham ikke, vi er impotente overfor vår egen menneskelighet, vi skammer oss over at vi ikke kan forholde oss - gi den andre en sosial status og vi kan brenne ham på bål eller kaste ham i fengsel! Da vet vi i allefall hva han er! Uten den andres status, mister vi vår - og denne skammen er den største: skammen over å være en av de andre.

165

Vi kan aldri forstå virkeligheten som Gode eller Onde - vi kan bare oppleve den som Gode eller Onde, og vi kan bare oppleve oss selv som Gode eller Onde når vi kjemper.

166

Alt vi egentlig kan gjøreer å reagere på den andres reaksjon overfor oss.

167

Den Gode vil ikke tenke - for da avsløres det hvordan han egentlig er: han reagerer mot den Onde; den Onde hemmes og fortrenger sin tenkeevne grunnet den Godes reaksjon: han kan ikke tenke, og så reagerer han tilbake mot den Gode: Godt og Ondt er to hemmede og fortrengte Rasjonaliteter, som temmes til å uttrykke seg i motsetninger.

168

Vi frigjør oss fra hverandres frigjørelser fra hverandre: - vi frigjør oss fra den andres frigjørelse fra oss.

169

Gode og Onde vil mer enn noe annet bli fri fra hverandre, det de avføder i hverandre, og du må bli fri gjennom ideer - men ideer gjør deg ikke fri, men de gjør deg til God eller Ond.
Dette er "Den kveilede Slange" paradokset.

170

Et av Menneskets store paradokser er at Sannheten er like begrenset som løgnen - begge er erfaringer som avføder hverandre, men hvor en klarer og selv beholde de positive følelsene, og samtidig aktivisere negative følelser i den andre.

171

Frihet er muligens en illusjon fordi vi blir ufrie gjennom ideer, og språket, som vi er tvunget til å kommunisere med, er utformet til å uttrykke seg gjennom ideer.

172

Sannheten om de ulike Moralitetene og Personlighetstypenes dagligdagse handlinger, er at de rettferdiggjørende ordene og de bevisende begrepene (Moral, dyd, ære, normalitet, toleranse, folkeskikk), følger som en logisk konsekvens av den sterke, moralske rovdyrnaturens handlinger:
den svake har ingen ord som rettferdiggjør hans handlinger, og hans handlinger er alltid et forsvar mot en annen - ikke en handling i seg selv.

173

Løgn, det er det herskeren forakter i Slaven, og Sannhet, det er det som radikaliserer slaven - om herskerens Ord, Tanke og Gjerning gir ham spillerom.

174

Lykke - som å skape seg selv, definere seg selv, og kurere seg selv.

175

Lykke - som at grensene for hva som er Galskap, begrenses - og at grensene for hva som er Moral, utvides.

176

Lykke - som det å lære seg å tenke Skeptisk-Erkjennende istedetfor å tenke Skeptisk-Bekreftende.

177

Lykke - som at vektskålen endelig tipper den andre veien, og man ser det man hele tiden har visst var sant: rangordenen med Psykiaterens penn på toppen var løgn og feighet - og den Umoralske sees for sin natur, ikke sin status, og den Moralske sees for sin natur, og ikke for sin status.

178

Ondskap - det er de Ord og Handlinger som ikke har blitt politikk ennå, men som fortsatt er utenfor vanlige menneskers tanke og følelsesliv, deres erkjennelser - slik at begge siders argumenter og begreper ennå ikke er like gode (I tidligere tider kunne dette være ting som mobbing, overgrep mot barn, overgrp i psykiatrien).

179

La meg avsløre en av hemmelighetene om Vestens Samfunnsstruktur for dere:

I mytologien er skurken Grådig og Arrogant; i virkeligheten er det maktmennesket og alminnelige mennesker som er det (Sosial status, rangorden, utdannelse etc).
I Mytologien er Heltene frihetsforkjempere; i virkeligheten er Heltene Onde og Syke om de ønsker seg frihet - det er egoistisk og psykopatisk.

Vestens samfunnstruktur er slik fattet:

Mytologiens Godt er Virkelighetens Ondt, og Mytologiens Ondt er Virkelighetens Godt.

180

Ikke ofre seg for en Synd, men bekrefte en Ressurs.

181

Det at Europa og Vesten er de store bragdenes og de store genienes hjemland er nå praktisk talt utryddet av religionsfriheten og dens "Felles verdier", hvor Individets frihet er undertrykket av Religionsfriheten og de Gode kun klarer å være store der de samtidig kan være tolerante: vi tolererer kulturer, vi skaper den ikke!.

182

De Gode og Rettferdige mangler et begrep og en historie for å forklare muslimenes hat og vold, slik de grunnet århundrer med rasisme, til dels Kristen Rasisme i Europa, ikke mangler et begrep for å "Forklare" ekstremistenes hat og vold.

183

Vi forbereder folkemord språklig ved og begynne og forbinde bestemte egenskaper som Kvinneundertrykkelse med Muslimer - (Vi må konfrontere bevisst, ikke forbinde ubevist); men hva forbereder vi språklig når vi begynner å forbinde ekstremistene med fobier og paranoia? - (Vi må bekjempe ærlig, ikke ved å fortrenge).

184

Ufullendt:
fortapt - i en selvrettferdig, middelmådig, mistenksom, sladdernormalitet - hvor alt de egentlig hadde på meg var det de gjorde meg til -

185

Fra Jødehat til Muslimhets (som om hets er like alvorlig som flere tusen år gammel forfølgelse - og hvorfor sier de da at Anti-Semittismen blomstrer i Dagens Europa?; - denne hetsen må uansett ikke møtes med fortrengning av kritikk), dette sto det i Mars-utgaven av "Ny Tid" i 2012: "Den andres" politiske funksjon; muslimer er ikke den "Andre" i Vesten idag, Global Jihad motbeviser dette, det finnes reelle grunner, og de savner også en historie som er uten selvforsvar - (de har jo selv vært mektige krigere og har vært nær ved å erobre Europa); hvordan kan "Hijab være en godt integrert del av den Norske virkelighet" om de som bærer den er "De andre"?. Og hva med "Den andres", ikke politiske, men religiøse og moralske funksjon i Jødedommen, Kristendommen og i Islam? (Kvinner, Homofile, barn, Dyr, tyver, og voldtektsofre); hvem er ofrene, hvem kan med rette kalle seg "Den andre"?.

186

De Gode og Rettferdige forsvarer at Muslimske Kvinner frivillig bærer heldekkende plagg ved å henvise til Klovner på Sirkus som bruker sminke: - KLovner dekker seg jo til! Hvorfor får ikke de lov?! dette er et eksempel på de etablertes "Nihilistiske logikk", som den liberale moralen er eksperter på: de sammenligner de ytre kjennetegn, og ikke de bakenforliggende tegnene.

187

Penger til gode formål (hjelpe unge som sliter psykisk), og Religiøs moral (brenne luksusvarer for å få bukt med overforbruk) er bedre argumenter enn Rett og Galt, eller høytflyvende fikse ideer som "Individets rettigheter" - dette er det jeg vil kalle "Den edle motivasjon" paradokset: de er ikke klar for det før de endelig kan gi slipp og alle følelser som stritter imot er oppgjorte, man kan endelig unne seg det med god samvittighet.

188

Godhetens og Ondskapens opprinnelse er i Sosial Status:
Godhet, i form av teknologiske og medisinske nyvinninger som skyldes sosial status, og Ondskap, i form av arbeiderklassegutten i Tenårene som begynner å gå på nasjonalistmøter fordi arbeidsledigheten har rammet hans bydel.

189

For alltid var det de Gode og Rettferdige egentlig ville med sin moral å kunne utøve makt, å slippe å bli ydmyket, å slippe å ha dårlig samvittighet, å ikke måtte forholde seg likeverdig men kunne herske - å slippe å kjempe om makten men kunne fylle ut umyndiggjøringsskjemaet ved det minste lille tegn på egenvilje og selvstendig tenkning; den som ikke kan unne andre noe, vil alltid søke mot ideologiene for å fremstille seg som en som gjør nettopp det.

190

Det som forkludrer Ondskapen er vår avhengighet av å fortolke den (vi klarer ikke vise medmenneskelighet, vi klarer bare å vise holdninger).

191

Jeg, som en Skeptiker som ikke har fortrengt, men overvunnet mine Religiøse sider, drister meg til å erstatte "Kontinuitetens Lov", med min egen "Livs-stadienes Lov":

"Begrensede erfaringer og egenskaper som gjennom reaksjoner oppfatter tilfeldige inntrykk av fortolkninger andre gjør av deg, som frigjør seg fra eller hevder seg overfor overgangen mellom Naturer og Ideologier".

(Våre erfaringers reaksjoners maktesløshet overfor maktenes relativitet, møter tilfeldige inntrykk av fortolkninger av deg som er begrensede) - .

192

To erkjennelser om moral:

- Hvordan kunne vel de forstå at vi sto langt over deres moral? -

- Aldri falt det dem inn at det var de selv som var umoralen. -

193

Noen mennesker (et lite mindretall kansje, men det er de som blir hø-rt!), velger å kalle seg kristne på grunn av sin moral, og ikke på grunn av sin medmenneskelighet.

194

"Virkeliggjøringens Lov":

"Den Indre Verden som handlende utgangspunkt, og den Ytre Verden som mottagende reaksjon".

- (Denne loven er forenklet av litterære hensyn).

Bare den natur som handler, eksisterer både som Inde og Ytre verden - den svake natur eksisterer i den annens ytre handling, og er "Drøm og villfarelse" - en regelrett Satanistisk forførelse i den indre: eller rettere sagt, den svake naturs indre verden eksisterer ikke.

195

Både Gode og Onde mennesker søker Sannhet og Rettferdighet - men er-faringene, bakgrunnen og livssituasjonen (og prosesseringen av dette), bare tvinger dem til å gjøre det på en ulik måte.

196

For det de avskydde i vår frihet var ikke egoismen, men det de selv ville være, men ikke kunne unne seg som det det var - storheten, Gude-likheten.

197

Foreldreløse Analfabeter med Kjønnssykdommer utfordrer oss fordi de ikke passer inn i en tildelt rolle eller sammenheng i den Klassiske Europeiske Dualismen hvor taperne selv har skylden og sønnene straffes for fedrenes synder - de forvirrer oss, unødvendiggjør oss - hvorfor evner ikke våre moralbegreper og forklare deres lidelse?

198

Våre Vestlige, Dualistiske Moralbegreper klarer ikke å forklare barns mobbing i eller utenfor skolegården; de forklarer kaoskreftenes åndehær, dårlige avlinger, de strekker ikke til; Barn er ikke Onde, de er umodne; våre moralbegreper er skapt i en tid da kun den Gudløse var Ond, "Ekstremisten" fantes ikke, og vi bekjermpet hekser, varulver og demoner med dem; når vi oppdaget at verden besto av flere typer Ondskap, strakk ikke moralbegrepene til lenegr, og vi sto igjen forvirrede og skyldte på at offeret ikke "MØtte mobberne", som igjen hevnet seg med Ondskap, grunnet en rolle det aldri kom ut av.

199

Forskjellen på en prest og en Fascistisk eller Anarkistisk Ekstremist er at presten ikke tviler på sine rabiate fordommer, fordi han ikke er blitt radikalisert.

200

Det var ikke Kunnskap som var forbudt for Adam og Eva i Kunnskapens Tre, men fordommer - og de fremstår som Kunnskap.

201

Man kunne si, kansje litt satt på spissen, at den store forskjellen mellom Adolf Hitler og Kristendommen, er at Hitler har vanskeligere for å rettferdiggjøre og rasjonalisere sine overgrep.

202

Den ekte Synd er at jeg føler meg tvunget, overtalt og forpliktet til å oppgi meg selv fordi noen andre elsker meg og vil hjelpe meg.

203

Dødens Tre! - det er Kjærligheten, Friheten og Livet, forkrøplet og redusert til innestengt drift.

204

Hver Tidsalder ser Samfunnsformen som -Livets Tre! (de positive, opprettholdende kreftene), og opprør mot Samfunnsformen som -Dødens Tre! (de negative, nedbrytende kreftene) - "Livets tre og Dødens Tre" beskriver ikke en Dualisme ved Mennesket som ikke kan endres, som er medfødt eller gitt av Gud.

205

- Livets Tre! som en fullkommen Moralsk Bevissthet, uten feil, som vet den har rett - som er begrenset til en interesse, en erfaringsbakgrunn, et register.

206

-LIvets Tre!, det er lydigheten i et maktforhol: det føles godt!;
- Dødens Tre! det er de negative følelser som oppstår når noen hevder seg og bryter ut av maktforholdet: det føles ondt.

207

Slik som hver og en av oss skal tre frem for å dømmes rettferdig av Gud for våre Gode og Onde handlinger - likeledes skal også det Onde ved det Gode (MOralske fordommer), og det Gode ved det Onde (nyskapende krefter skjult i de undertrykkede) dømmes rettferdig.

208

Menneskene vil aldri få en virkelig forestilling om et evig liv i himmelen før et menneskes gode egenskaper former en sjel som kommer til himmelen, og alle de dårlige egenskapene former et legeme som kommer til helvete - men de hører sammen som et produkt, en skjebne, et levd liv; derfor er enhver forestilling om Himmel og Helvete, dypt urettferdig.

209

Om språket har en grense for hva det kan uttrykke, så har også moralen en grense for hvilke verdier og idealer den kan romme.

210

Det jeg raskt oppdaget var at om jeg ikke følte skam, så hadde ikke de rett - deres overlegenhet lå helt og holdent i min skamfølelse.

211

Det den Gode frykter mer enn noe er den som har noe å si, han som ikke lenger kan ignoreres, den som må taes på alvor.

212

Den egentlige forråelse, som det og måtte finne seg stilltiende i at den Amerikanske Plantasjeeieren har bedre argumenter enn deg.

213

Det som kjennetegner både den Gode og den Onde er at de begge hungrer etter Kjærlighet og forlanger lydighet, men kan kun oppnå det ved å kjempe mot hverandre.

214

Hvordan frigjøre seg ifra urettferdighet i egen historie, når andre kulturer har en bedre begrunnelse, og emosjonelt sunnere holdning til, den samme uretten?

215

Mennesket er født biologisk ulykkelig fordi lykke er å ikke være skapt av noe annet enn deg selv, ikke stå i forhold til noe over deg, ikke være avhengig av noe, ikke være et middel - all menneskelig lykke er derfor høyst selvmotsigende og tilfeldig.

216

Mørkets tragedie er at det aldri kan få rettferdighet - som mørke, for de erfaringer som det er blitt påført - det må først være villig til å oppgi seg selv.

217

Om man kunne få lyset til å oppgi seg selv for å få rettferdighet, så ville man være fri - endelig fri.

218

Og hele tiden under følelsesmessig press fra disse Psykiatrikjerringene, som ikke kunne vise respekt, men bare vise omsorg.

219

Ond, det er når Adolf Hitler dreper og skaper skiller mellom menneskene; God, det er når de Allierte dreper og skaper skiller mellom menneskene.

220

Hvordan uttrykke at det de gjør mot meg er galt, når alle ordene i språket vi bruker, bare rommer rettferdiggjørelsen og rasjonaliseringen av det de gjør galt mot meg? - Mine erfaringer må seire gjennom de begreper de motbeviser meg med!

221

Sannheten eksisterer kun som en begrenset rolles reaksjon på noe andre har erfart som urett.

222

Om Demonmasken på veggen med den svulmende boldåren som tydelig viser det anstrengende i det å være ond, ikke var ond - så ville de behov den gir uttrykk for gjennom ondskapen, bli hørt og sett.

223

Den som tilkjemper seg en rolle - gjennom å skape de strukturene hvor de selv har størst sjanse for å lykkes - og tildeler andre en rolle -

gjennom å forlange at den oppfatter virkeligheten som Språklig (Egoist, Anarkist, Psykopat) hvor den selv kommer dårlig ut, istedetfor å oppfatte virkeligheten følelsesmessig (Følelsene som gir den rett må uttrykkes gjennom et ord og et begrep som kansje ikke kan finnes) - legger selv grunnlaget for Demonmaskens svulmende blodåre - den Onde mangler et Språk, ikke medlidenhet.

224

Den Gode og Rettferdige har også et "Mønster", og en "Ubegrunnet frykt"; frykten for at mennesket er helt friskt! : at det ikke trenger Gud, at det ikke trenger andre, at det ikke trenger hjelp, at det ikke står til rette for dem; dette kaller jeg "Det friske menneskets" syndrom.

225

Ennå har vi ikke evnet å skape en bedre Moralsk ide enn Gud : en som samtidig er både frigjører fra og opprettholder av det bestående - hverken dèn Afrikanske Slaven eller Plantasjeeieren våger eller vil heve sin røst gjennom å skape noe som helt og holdent tilhører ham, Moralsk sett.

226

Ennå har vi ikke evnet å tro på en Gud som elsker alle de Gode, og straffer alle de Onde - (i enhver kategori er det noen som historisk sett ikke hører hjemme der) : gudsbegrepet har to sider: den historiske Gud og den Åndelige Gud.

227

Demoner er Kunnskap ut av opprør; Engler er Kunnskap ut av fordommer.

228

Den ekte Kjærlighet er i Himmelen hos Gud: men da er de kuede, plantasjeslavene, utenfor i mørket.

229

Kjærligheten - den er like mye i Helvete som de kommendes visjoner for fremtiden.

230

Djevelen er ikke en Fiende, men en annen erfaring som trenger en annen løsning: bare den Sosialt blinde dømmer Djevelen!.

231

Ydmykelser og Hersketeknikker er den vanlige manns rettferdighet.

232

Kampen mellom Godt og Ondt er en reise mot Kunnskap, hvor begge sider må gi og ta, innrømme feil, overvinne seg selv - må ta noe av den andre opp i seg selv.

233

Vissheten om at moral kun var følelsesmessige behov, og måter og tilfredsstille dem på.

234

Moral avhenger av at jeg ikke forholder meg rasjonalt til den moralske, eller at jeg føler at han "Taler til min Samvittighet".

235

Jeg ønsker å herske over deg, sa Han - men ikke på det grunnlag at makt er rett.

236

Først så snakket de til meg om forskjellen på Rett og Galt, men så oppdaget jeg at de ulike typene på skolen og i bygda hadde en sosial rangstige, en rangstige de på toppen hadde innført uten å spørre dem om det.

237

Det egentlige moralske spørsmålet er at om det er lidelse som er den erfaring som gir deg rett, hvem har da rett av Alkoholikeren, eller familien som skammer seg over ham?

238

Det er ikke fullt så enkelt som i Hinduismen eller i Knut Hamsuns forfatterskap, at Mennesket kan ha både gode og Onde sider, men også moral kan ha en positiv og negativ side, slik også umoral kan ha en positiv og negativ side; umoral kan være den verste tølper-oppførsel, men samtidig frigjøre fra moralske fordommer, og moral kan være tversigjennom konservativt - gammeldags og forstokket, forgubbet, men samtidig det mest enkle og sunne bondevett - eller medlidenhet som uten annen baktanke enn å motbevise tyrannene ofrer seg i konsentrasjonsleirene : se dere om!.

239

Adolf Hitlers store feil var ikke bare ekspansjonspolitikken, men at han var Nasjonalsosialist, og ikke Nasjonalkapitalist.

240

Paradokset, altfor få er oppmerksom på, det er at både den Gode Borgeren, og den Stemplede Taperen føler at rettferdigheten seirer tilslutt.

241

Gud er både Samfunnets Moral, og fremtidshåpet til de som er undertrykket av denne moralen.

242

Lykken, som de tidlige, klare morgentimene i all sin milde skjørhet, da alle metafysiske spekulasjoner slipper taket, og jeg ikke eksisterer gjennom motsetninger, indre strid, tvil - og tankene og følelsene klarner, mens jeg ser spørsmålet om Tilværelsens Innerste Vesen i et nytt lys - og jeg vet at denne felles opplevelsen aldri kan bli grunnlaget for våre moralbegreper, uansett hvor meget vi trenger det, ettersom moral må kunne handles mellom to, som et språklig begrep eller språklig Ord, som skaper rang.

243

Også Cypressene gleder seg over deg, fordi du ut av takknemlig, generøs livsapetitt og en moral som ikke fortolker andre, søker en Gud som frelser ut av medmenneskelighet.

244

Den svulmende blodåren i pannen som tydelig viser det anstrengende i det å være Ond, kommer av at den Onde ikke klafrer å respektere seg selv når han er Ond, slik den Gode kan - han gjør noe han ikke har rett til, han har trådt over en grense.

245

Den svake vet hvordan den sterke er, men mangler ord for å beskrive det, den sterke vet ikke hvordan den svake er, men har ord for å uttrykke det.

246

Små mennesker lærer deg ikke respekt for store følelser og store tanker, men lærer deg kun respekt for moralske autoriteter.

247

I hjembygda lærte jeg at det ofte er de som ikke unner andre noe, som vet hva som er best for andre - og det er de som vet hva som er best for andre som er minst ærlige angående hcorfor dette er best.

248

Følelsen finner ikke bare fred i det evige, men like mye i et positivt og humørfylt sinn, som er trygg på seg selv og som vet hva det vil - og hva som er godt for det - og Sjelen finner ikke bare hvile i det Guddommelige, men i overbevisningen - som like mye er sunn egoisme og selvoppholdelse, som den er Ideologi.

249

Følelsen finner like mye fred i menneskelige relasjoners rutiner og ritualer, fylt av uutalt og mild kjærlighet.

250

Det som egentlig "Radikaliserte" meg, var ikke mitt "Eget gutteromsaktige voldsunivers" - men den smålige gjerrigheten i det å alltid skulle ha rett.

251

Det som like mye som "Mitt eget Data-spill inspirerte voldsunivers" "radikaliserte" meg, var den massive motstand og overmakt man ble møtt med når man sto opp for seg selv og hevdet seg overfor deres fordommer, kontroll, hykleri, sladder, løgn og misforståelser.

252

Det som kjennetegner den Onde - Transformasjonen av andre, reduseringen av dem - det bærer også den Gode i seg: (Psykiatri, de populære elevenes mobbing, oppdragelse, snevre samfunnsroller etc) -
den Gode er Ond grunnet sine handlinger, ikke grunnet sin "Radikalisering; den godes "Transformasjon er God fordi den gjør deg - Ond! og den Ondes "Transformasjon" er Ond - fordi den gjør deg - God! Dette er "Den motsatte effekt" syndromet.

253

Den følelse som behøver å finne fred i det evige burde slutte og stille spørsmål, og istedetfor seile på den sunne egenviljen gjennom livet.

254

Men så spurte jeg den Kristne, eldre mannen da han ble myndig:
- Hvem er det egentlig du vil skal bestemme her i denne verden?
De som farer med sladder eller de som farer med hardt snakk?

255

Så slo det meg plutselig da Individualisten i meg nok en gang ble beskyldt for "Egoisme":
hvorfor beskriver alle negativt ladede ord og begreper - de onde?!

Hvorfor kan ikke negative ord og begreper beskrive - samfunnet?
Det er en misforståelse å tro at det er en kopling mellom den ondes karakteregenskaper og verdier, og ordene og begrepene som beskriver ham: den barnløse beskyldes for -Egoisme! men den som har stiftet familie har fått barn for å oppnå sosial status, bli lykkelig, føre familienavnet videre - like egoistisk!
Verdiene i språket er konstruerte maktforhold;
Den "Egoistiske" er kontrollert, kneblet, holdt nede av et ord som stimulerer skam og skyldfølelsen i ham: kontrollfølelsene.
Den Gode har Onde behov som er sublimert gjennom språket til noe Godt; den Onde har gode behov som er fortrengt og hemmet gjennom språket til noe Ondt.

256

Når den Onde skamløst hevder seg overfor den Gode, skolegårdens Konge, da oppstår begrepet om Ondskap - fordi den avmektige må oppleves på en ny måte for å binde ham - og han mister all respekt - da er alt tillatt, og de risser tegn og symboler med kniv inn i Dyrets panne for å vise ham frem for verden - trådt under hæl, skamfull og rasende.

257

Kristendommen ber oss innstendig om ikke å dømme, fordi da kan vi heller ikke dømme sant - (moralbegrepet som kamuflert dom).

258

Ondskapen mangler en Empirisk realitet, et Empirisk bevis - den har kun en fysisk realitet, som kun klarer å bevise seg selv gjennom lidelse - for den onde "Ender ikke alt i realiteter", som en middels dyktig dikter kunne sagt det.

259

Moralbegrepene - som en måte og bedrive sosial kontroll på gjennom å påføre skam og få noen til å føle seg dumme; moralbegrepene er voksensamfunnets måte og få andre til å være sjalu på deg, istedetfor at det er du som er sjalu på andre.

260

Ufullendt:
- slutte med å tolke personligheten min ideologisk, og slutte med å lese og tilfredsstille behovene mine og deres erfaringer Dualistisk -

261

Om stifteren av en ny religion er den største mann i verden - som profet, så er han likevel den minste mann i verden - som konservativ.

262

Gud er Semantikk, moralbegrene er Semantikk, språkmakt - uten følelsen av skam og skyld (eller at de taler til dine bedre sider!) som man får gjennom et ord, fordufter deres overlegenhet fullstendig: fordi den Gode har ingen moral, språket gjør ham moralsk.

263

Den Onde kan ikke få rett hverken som svak eller sterk - det er hans svakhet; den Gode kan ikke få rett som det han er: (sosiale fordommer, sosial kontroll, sosial rang, sosiale roller); han trenger språkmakt og maktspråk for å lede oss inn i et avhengighetsforhold hvor vi reagerer slik som han vil: at han har et følelsesmessig grep om hodene våre, at vi er Onde, dumme og sinnsyke fordi våre egenskaper skammer seg og står i forhold til en som påfører skam: dette er Godt og Ondt som svak og sterk - som "Den ønskede reaksjons avhengighets" syndrom.

264

Det moderne rasist-begrepet dømmer og straffer alle som evner å tenke selv, spesielt når det kommer til betente temaer (for dem, eller for alle som har en agenda!), som for eksempel Kristendom, Andre Verdenskrig og Europeisk Kunsthistorie: de vil hindre oss i å diskutere fritt fordi de vet at det er fri diskusjon som har bygget opp Vestlig sivilisasjon - de vil definere Europeerens identitet, hvordan han definerer seg selv - det kan de ikke lenger gjøre gjennom å rope "Du er syndig", de må rope: "Du er rasist"!
fordi de vet at europeeren ikke skammer seg over å være Syndig; den som idag vil definere andres identitet må hevde seg å være en undertrykket minoritet.

265

Man mistenkeliggjør det når Nazistene handler Godt, og man bortforklarer det når de allierte handler Ondt; videre - man fylles av mildhet og fred når en Pave dør som han har levd: tro mot sin overbevisning, mens man fylles av frykt og myter når en av de store okkultister dør som han har levd: tro mot sin overbevisning; - (eksistensielt sett klarer vi å tro at alle mennesker har både Gode og Onde sider, men Politisk - som realitet - klarer vi det ikke, vi frykter vår egen tro, vi er ikke klar for den; det Politiske menneske i oss har alt å lære av det medmenneskelige i oss - vi frykter det nakne menneskelegeme: det blir for ærlig for oss, vi frastøtes av vår egen nakenhet - å dømme andre som helt og holdent umoralske uten å levne dem noen som helst form for ære, det redder oss fra å se andre som det de er, som det vi ikke klarer og se dem som: som noe uavhengig av oss.

266

Verden er enkel: avhengighetsforholdet mellom svak og sterk - det er fortolkningen av dette forholdet som er komplisert (Gud, Normalitet, Heuristikk, "Det eneste vi vet er at vi ingenting vet", fagvitenskapene, Evolusjonsteorien, politikk etc).

267

Kunne man ikke si, med forbehold om manglende nyanser, at Mennesket kansje er uten skam og skyld? - fordi dets handlinger rettferdiggjøres av dets stand og status, og dets stand og status overskygger dets vesen og sinnelag.

268

Ondskapens opprinnelse - kansje ligger den, Ikke i den frie Viljen i Edens Hage, men i det at den Gode er God - fordi du kan ikke skape argumenter mot ham som fjerner ham fra makten eller river grunnen under hans ideologi; man kan bare håpe på å inkludere seg selv i hans styre med sin kritikk? - dette er "Det uformelige argument" beviset mot "Fri-vilje" beviset.

269

Det var ikke den frie vilje og det at vi selv måtte kunne velge mellom Godt og Ondt, som gjorde at Ondskapen kom inn i verden ved foten av Kunnskapens Tre i Edens Hage - at Ondskap er en forutsetning for frihet; fordi i Edens Hage var ikke ting ennå satt i rette skikk; godt hadde ikke blitt godt og ondt hadde ikke blitt ondt - kjønnsdrifter og eiendomsdrifter fremsto fremdeles som "Kjærlighet"; det var intet motargument - dette er "Sammenhengs" beviset mot "Frivilje" beviset.

270

Skulle vi ha drivkraften til solstenkede og blodflekkede imperier inne i oss, måtte dets drivkraft, uforløst lidelse og uforløst lengsel - lengselen etter forløsning å selv være noe høyere eller være en del av det - også skape en mulighet for en skyggeside, en Ondskap som vokser ut av dette : en feilslått måte og forløse lidelsen på : dette er "Storhets" beviset mot "Fri-vilje" beviset; den feilslåtte forløsning av storheten som den fattige, arbeidsløse amatørmaleren fra Wien.

271

Godt og Ondt er en feiltagelse, en konstruert maktbalanse; Godt og Ondt er sånn det er mellom oss, i dette livsstadiet og denne sosiale bakgrunnen; vårt register og spillerom - det vi innrømmer hverandre.

272

Forskjellen på en Moderne Eksorsist - som bruker psykologiske metoder, og en immoralist er at eksorsisten mener at de negative følelsene avkrefter den besatte, mens Immoralsiten mener at de negative følelsene rettferdiggjør den besatte.

273

Verden er enkel, den er svart/hvit - det er den normalt kledte spissborger som ringer politiet når noe plager ham; det er han som styrer; men om verden er bare svart/hvit stiller du ikke spørsmål ved om det er rettferdig at den normalt kledte spissborger styrer.

274

Verden er enkel, den er svart/hvit - men om vi ikke klarte å komplisere den innimellom, ville vi være fortapt.

275

Prestene i stater med en fremvoksende kapitalisme raser mot de nye Idolene: penger, nytelse, makt og status, som har erstattet Kristus; det kan synes som om makt er nagativt som materialisme, men ikke som konservatisme! - (Moralbegrepene som kamuflert legitimeringsmiddel).

276

Okkultisten som var "Verdens Ondeste Menneske ifølge sladderpressen, hadde kansje rett i noe, "Uansett hvor grov og plump han kunne være": moren vår ser en side av oss, vennene våre ser en side av oss, og vi selv kjenner en side av oss - hvordan kan de knytte oss opp mot normalt og unormalt når de ikke engang vet hva vi er!

277

I Begynnelsen var Ordet som fikk all til å forstå hvor på rangstigen de hørte hjemme.

278

I Begynnelsen var Ordet som fikk noen til å føle at de må stå til rette for andre.

279

Karma som straff for Onde Handlinger kan umulig finnes, fordi man straffet rett som urett og urett som rett - alt var ikke satt i rette skikk; visse Historiske krefter var ennå uforløste.

280

Verden er enkel: den er makt og kontroll - det er måtene og kamuflere makten og kontrollen på som "Normalitet" og "Omsorg" - som gjør den komplisert.

281

Rettferdighet handler ikke bare om økonomi men at den normalt kledte spissborger også "Bare må akseptere at det er sånn det er".

282

Det som bidrar til å forklare "Radikaliseringsprosessen" er at et begrep eller et argument, en ide eller en tro bidrar til å gjøre deg handledyltig og mindre avmektig - du finner deg ikke i den sosiale kontrollen lenger.

283

Når den Gode uttrykker umoralske og forkastelige handlinger, så uttrykker han dem likevel som nettopp - God!
Den Gode blir aldri helt Ond.

284

Ondskapens opprinnelse er ikke som Alvin Plantinga sier at vi måtte kunne velge mellom Godt og Ondt, men at den Onde ikke kan rettferdiggjøre sine handlinger - som Moralske! : dermed trenger man en forklaring på den Ondes oppførsel - Ondskapen er oppfunnet! - og så skriver man bindsterke bøker om - Ondskapens Problem! og "Radikalisering"; ikke tro det, alt er feil! Det er slike som Hitler, Stalin, kriminelle og psykiatriske pasienter som står for all Ondskapen og volden, sier vanlige mennesker selvrettferdig og rister på hodet mens de forsøker å forstå; - vi gjør ikke noe galt. Nei, det gjør de ikke, for hos vanlige mennesker er det ikke noe skille mellom Handlingen (Fordommer, sladder, overgrep, misunnelse) og den sosiale statusen; derfor - er Djevelen Ond, og derfor er bare Djevelen, og ikke vanlige mennesker Ond.

285

Den egentlige Gud utvider det følelsesmessige registeret og lærer dem å holde avstand der jeg trenger det, og lærer dem å vise omsorg der jeg trenger det.

286

Det de egentlig fryktet var det menneske som ikke behøvde andre og sto helt fritt, som ikke svarer for noen eller står til rette for noen; ham medisinerer de snarest og tvinger ham til å undertegne på dokumentet som pålegger ham å "Trene på sosiale og praktiske ferdigheter" på den lokale bo-treningsenheten.

287

Lykke, som at det din indre følelse sier er virkelig. og ikke kan underkues av ytre Handlinger.

288

Ondskapens Opprinnelse - som det at vi bare kan nærme oss hverandre som mennesker om vi kamuflerer oss: at vi kaller det "Omsorg" og "Kjærlighet" når vi steriliserer psykiatriske pasienter og kaller det "Respekt" og "Vanlig folkeskikk" når vi flokker oss sammen med andre normalt kledte, både bukse og hår, for å rotte oss sammen for å ta utskuddene.

289

- Men tror du ikke at du kan lære noe av vanlige mennesker, spurte den nye læreren meg.
- Jo, at den sunne egoismen og den selvoppholdende fiendtligheten til de som jeg ikke liker, skal forsvare meg mot den Politisk korrekte selvoppgivelsen, svarte jeg av bitter, men stoisk erfaring.

290

Handling, i en sammenheng, og tanke, som en mulighet.

291

Handlingen trenger erfaringer og egenskaper, men da begrenser Handlingen også seg - og muliggjør Ondskap. (Sagt nok en gang, mot Alvin Plantinga).

292

Moral oppstår i språket ("Islamofobi", "Romantisiering"), som den sterkes handling mot den svake, uttrykker deres behov kan problembarnet, i et samfunn av stadig friere og selvstendige individer livredde for å trå over de stadig trangere grensene for normalitet (fordi friheten vi tilbys er Politisk og ikke individuell, og fordi normaliteten som kreves av oss vekker våre flokk-instinkter istedetfor å tale til menneskenaturen - eller psykiaterne kontrollerer oss ved å gi oss demokratiske rettigheter! - rollens register og spillerom) - kan dette problembarnet, som har mistet arbeiderklassemusikken og den Romantiske kunstnermyten, gjøre annet enn å føle den Onde blodåren svulme i pannen og melde seg til krigstjeneste for Nasjonalistene? Har de Anstendige og Respektable noe ansvar for Ekstremistenes "Islamofobi", nå som Jeanne D`Arc sin frihetskamp, som et symbol på Eurooeisk selvstendighet og tilhørighet - et symbol på å definere seg selv - (derfor tar de det fra oss!), er tatt ifra dem, og det er snevre muligheter for Individet å uttømme sitt potensiale i deres Anti-Rasistiske, Normalitetsstyrte utdannelsessamfunn, hvor vanlige mennesker er umyndiggjorte gjennom fagvitensskapenes statistikk, kvinnene gjenbruker høyt utdannede menn, og skamfølelse er noe de svake minoritetene som humper rundt på krykker urettmessig vil påføre de ressurssterke - slik at medmenneskeligheten blir undertrykkelse! - ressurssterke som gjennom abortloven ikke vil ha dem; i et samfunn som kun tolererer de likes ulikhet, hvor man heller vil ha frie menn enn store menn - og de vil hindre avfødelsen av vrede gjennom "Gir-du-respekt-får-du-respekt" - det hele begynner med deg: Bli sint!.

293

Den Gud som kun frelser meg fra meg selv og lar meg overvinne mine Syndige begjær, og ikke også fra andres makt - er verdiløs.

294

Gud vet alt! Om meg? Det tror jeg ikke, for da hadde han ikke dømt meg!

295

Gud tilgir meg mine synder - ikke bare fordi jeg angrer, men også på grunn av det jeg har vært utsatt for.

Livs-formel.
Godt og Ondt er Evolusjonære ledd som hver for seg er et avsluttet kapittel, i form av motstridende naturer som erfarer hver sin side av saken ut av det livsstadium de er på, og uttrykker sine muligheter i en sosial sammenheng, ut av et betinget og begrenset følelsesregister, hvor de tildelte eller tilkjempede rollene ikke rommer annet enn en tumleplass for de forslåtte erfaringene som de påfører oss, som vi så søker rettferdighet for, gjennom God eller Ondskapsfull makt.

DET ARKAISKE FORLAG

ISBN: 978-82-92869-70-3